

088/2008

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BIHOR

SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Dosar nr. 100/11/2008

SENTINȚA nr. 380/CA/2009

Ședința publică din data de 25.09.2008

Completul compus din:

PREȘEDINTE: [Nume]

GREFIER: [Nume]

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ introdusă de reclamantul [Nume], în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENETALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR și AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR, PRIN DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE CLUJ, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, învederându-se instanței că, la termenul de judecată din data de 12.09.2008, partea prezentă a pus concluzii pe fondul cauzei, care au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care a fost amânată pronunțarea pentru acest termen de judecată, după care:

INSTANȚA
DELIBERÂND,

Constată că prin acțiunea înregistrată la această instanță la data de 25.09.2008, reclamantul [Nume] a solicitat, în contradictoriu cu pârâtele DGFP Bihor și Autoritatea Națională a Vănilor, prin Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj, ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună anularea Deciziei nr. 380/04.07.2008 și a actului constatator nr. 1080/04.07.2008.

În motivarea acțiunii, reclamantul arată că a introdus în țară, în anul 2002, un autoturism marca Fiat Punto, pentru care a beneficiat de un regim tarifar preferențial, ca urmare a prezentării certificatului EUR 1 nr. 1001064. Ulterior, potrivit actului constatator atacat, i s-au anulat preferințele tarifare vamale, ca urmare a faptului că autoritatea vamală germană a informat că pentru autoturismul Fiat nu se poate confirma originea comunitară în sensul acordului România – UE.

Reclamantul mai arată că originea autoturismului marca Fiat Punto este Comunitatea Europeană, astfel că preferințele tarifare vamale au fost corect acordate în faza inițială. Totodată, reclamantul arată că sunt nelegale și accesoriile la debitul principal stabilit prin actul constatator, acestea fiind calculate pentru perioada 10 mai 2002 – 31 iulie 2003, întrucât în conformitate cu disp.art.61 al.3 C.vamal la data emiterii actului constatator debitorul datoriei vamale are un termen de grație de 7 zile, abia după împlinirea acestuia urmând să se calculeze obligații accesorii.

În drept, a invocat disp. art.61 al.3 și art.144 C.vamal.

Prin întâmpinarea de la fila 13 dosar, pârâta DRAOV Cluj, în reprezentarea Autorității Naționale a Vănilor, a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată.

În motivarea întâmpinării, pârâta arată că autoturismul introdus în țară de către reclamant nu este originar în sensul prevederilor Protocolului 4 din Acordul România – UE și, pe cale de consecință, nu poate fi acordat regimul tarifar preferențial prevăzut de Acordul European pentru autoturismul marca Fiat Punto. Prin urmare, în mod corect s-a dispus anularea regimului tarifar preferențial acordat și s-a procedat la recalcularea datoriei vamale a reclamantului, rezultând diferențele dreptului de import și majorări aferente în cuantum de 10.456.000 ROL, așa cum rezultă din actul constatator atacat.

În ceea ce privește accesoriile debitului principal, respectiv majorările și penalitățile de întârziere, pârâta arată că, în conformitate cu disp.art. 141 C.vamal, datoria vamală ia naștere din momentul înregistrării declarației vamale. Prin urmare, pârâta arată că și aceste accesorii au fost corect și legal stabilite prin deciziile contestate.

În drept, a invocat disp. Codului vamal și OUG 1/1997.

Pârâta DGFP Bihor, prin întâmpinarea de la fila 25 dosar, a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, arătând că decizia nr. 572/30.07.2003, precum și actul constatator nr. 1000/01.07.2003, sunt legal emise, întrucât s-a constatat că reclamantul, în mod greșit, a beneficiat de tariful preferențial, facilitate care, în urma controlului ulterior, în mod corect a fost înlăturată, ținând cont de faptul că autoturismul în discuție nu este originar din UE. Referitor la accesoriile debitului principal, pârâta arată că, în conformitate cu disp.art. 141 C.vamal, datoria vamală ia naștere din momentul înregistrării declarației vamale.

În drept, a invocat disp. Codului Vamal al României și ale OG 26/2001 pentru modificarea OG 11/1996.

Din coroborarea întregului material probator aflat la dosar, instanța reține în fapt următoarele:

La data de 10 mai 2002, reclamantul a importat prin Biroul Vamal Oradea un autoturism marca Fiat Punto din Germania, fabricat în anul 2002, care a fost considerat la data importului ca fiind originar din UE în baza certificatului EUR 1 nr. 10811964 din data de 07.04.2002, pentru care a beneficiat la data importului de tratament tarifar preferențial, fiind considerat originar din Comunitatea Europeană.

Din adresa nr. 170/02.05.2003, emisă de Direcția Generală a Vănilor, rezultă că, în urma controlului „a posteriori” al certificatului EUR 1.

administrația vamală germană a informat că pentru autoturismul acoperit de acest certificat nu se poate confirma că este originar în sensul prevederilor Acordului România – UE, întrucât firma menționată în caseta 1 a certificatului EUR 1, respectiv *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX* din *XXXXXXXXXXXX* – *XXXXXXXXXX*, nu este exportatoarea autoturismului în cauză și nu a solicitat eliberarea certificatului EUR 1 și, prin urmare, reclamantul nu poate beneficia de regimul preferențial prevăzut de acord.

În urma comunicării acestei adrese, prin actul constatator nr. *XXXXXXXXXXXX* din *XXXXXXXXXXXX*, în temeiul disp. art.100 al.1 și 3 din Legea nr.86/2006 și art.77 din Ordinul nr.7521/2006, a fost anulat regimul tarifar preferențial acordat și s-a procedat la recalcularea datoriei vamale a reclamantului, rezultând diferențe de plată de *XXXXXX* RON reprezentând *XXXXXX* lei taxe vamale, *XXXXXX* lei TVA, *XXXXXX* lei accize, *XXXXXX* lei majorări de întârziere aferente și *XXXXXX* lei penalități de întârziere aferente.

Conform disp. art.75 din C.vamal al României, în aplicarea regimului tarifar, regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte, iar conform disp.art.16 din Protocolul privind definirea noțiunii de produse originare anexă la Acordul European, ratificat prin OUG 1/1997, produsele originare din Comunitatea Europeană beneficiază la importul în România de prevederile acordului prin prezentarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1.

Față de aceste considerente și ținând cont de disp.art.61 al.1 și 3 din L.141/1997, în vigoare la data introducerii în țară a autoturismului și a efectuării controlului ulterior, conform căroră „autoritatea vamala are dreptul ca, într-o perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vama, sa efectueze controlul vamal ulterior al operatiunilor; când controlul vamal ulterior constata ca s-au încălcat reglementarile vamale aplicate, datorita unor date cuprinse în declaratia vamala, autoritatea vamala, dupa determinarea taxelor vamale cuvenite, ia masuri de încasare, respectiv de restituire a acestora”, precum și dispozițiile art.107 din Regulamentul de aplicare a Acordului Vamal al României, aprobat prin HG 1114/2001, conform căroră „în toate cazurile în care, în urma verificării dovezilor de origine, rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare”, instanța urmează să constate că actul constatator atacat și respectiv decizia prin care s-a respins contestația formulată de reclamant sunt legale și temeinice.

În ceea ce privește accesoriile debitului principal, instanța constată că, în conformitate cu disp.art. 13 din OG 11/1996, aplicabile până la 31.12.2002, iar ulterior acestei perioade conform art.13 din OG 61/2002, „dobânzile se calculează pentru fiecare zi începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv”.

De asemenea, conform prevederilor art.3 al.3 din OG 26/2001 și ale art.14 al.1 din OG 61/2002, „plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5 % pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare

fracțiuni de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora, până la data stingerii acestora, inclusiv”.

În ceea ce privește momentul de la care începe să curgă majorările și penalitățile de întârziere, instanța urmează să constate că, în conformitate cu disp. art.141 C.vamal, în cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede dreptul de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

Față de aceste considerente și văzând textele de lege menționate mai sus, instanța urmează să constate că actul constatator nr. 1092/07.06.2009 și respectiv decizia nr. 1092/07.06.2009 sunt legale și temeinice și, pe cale de consecință, le va menține în totalitate, urmând să respingă ca nefondată acțiunea formulată.

Urmează să se constate că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată de către pârâte.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca nefondată acțiunea formulată de reclamantul **BOBANA TANTULESCU**, domiciliat în Oradea, C-oul Partea nr. 13, bl. A.5.48, ap. 2, jud.Bihor, în contradictoriu cu pârătele **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR**, cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir nr.2B, jud.Bihor, și **AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR – DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE CLUJ**, cu sediul în Oradea, str. Armatei Române nr.4, jud.Bihor.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 17.06.2009.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red. _____, jud.

Dact. BF în 19.06.2009.

5 ex.

Pt.conf. 3 com.cu:

- Sec. de Exec. și Control

- DGFP Bihor

- ANV – DRAOV Cluj

Azi, _____ 2009.